

digers der ministeries, zich aansloten bij zijn voorstel nl.:

50 % aan de invoerders op basis der referentiejaar 1936-37-38-46 en 47. 50 % eveneens aan de invoerders te verdelen volgens de aankopen aan de kust. Dit werd tenslotte op 40 % gebracht en 10 % aan de kopers der kust die vroeger geen invoerders waren. Het niet gebruik aandeel van de kopers der kust zou tenslotte overgaan naar de invoerders.

Gewettigd protest

Wij begrijpen niet hoe ambtenaars die gedurende twee maanden een visserij zagen stilliggen, vooral om voldoende te bekomen inzake dit punt, dergelijke beslissing konden nemen, omdat ze, op zijn minst genomen, als een grove vergissing mag aanzien worden en in tegendeel, de toestand nog ongezonder maakt dan hij was vóór het lock-out.

Het is dan ook te begrijpen, dat van rederszijde heftig protest opging en onmiddellijk een telegram aan de betrokken ambtenaars werd gestuurd, nadat de beheerraad kennis had genomen van de verkeerde wijze waarop men de genomen besluiten wil toe passen. Het telegram in kwestie luidt:

Nemen kennis genomen besluiten vergadering deze morgen betreffende verdeling invoer (...) Deze beantwoorden volstrekt niet aan tekst ministeriele beslissing welke einde stelde aan lock-out (...) In volle vertrouwen besloten de reders de vissers in zee te sturen (...) Betreuren definitief voorstel door u gedaan niettegenstaande formeel protest van al onze afgevaardigden en in strijd met de belangen welke u te verdedigen had (...) Brengen ministers op de hoogte (...) Verbond Belgische Zeevisserij.

In alle visserijmiddelen heeft dergelijke beslissing een begrijpelijke ontstemming verwekt.

Hopen we dat de ambtenaars van de bevoegde ministerie, welke nochtans tot hiertoe blijk gaven van veel goede wil, zullen inzien, dat de belangen van enkele invoerders toch niet opwegen tegen die van een ganse nijverheid.

Een ernstige belediging

Als we ten andere vaststellen dat de heer Vanden Bemden, die beweert te handelen in opdracht van alle visvoerders, wat strijdig is met de waarheid, na de vergadering aan de vertegenwoordigers van het Verbond meldde:

«'t Is een strijd op leven en dood. Wij zullen u kelderen. Binnen vijf jaar bestaan er geen reders meer», dan vragen we ons af hoe het mogelijk is dat de vertegenwoordigers van de visserij zoveel geduld aan de dag hebben geleegd tegenover iemand, die de ganse invoer er op richt om onze nijverheid en de tienduizenden welke er van moeten leven, ten gronde te helpen.

Dat voor dit heerschap, welke zo gemakkelijk spreekt in naam van de invoerders, te gemakkelijk de deuren in zekere ministeries open gingen, is mogelijk.

Dat daaraan een einde moet gesteld worden, is ook een feit, want het gaat niet op dat enkele invoerders, welke het land niets anders dan schade berokkenen om zich te kunnen verrijken ten aanzien van het algemeen belang, zo maar de scepter zouden zwaaien, terwijl dagelijks duizenden vissers door hard labour en op gevaar van hun leven, het land onschatbare diensten bewijzen.

Is het daarvoor dat 10 procent van onze vissers tijdens de oorlog hun leven offerden! Is het daarvoor dat de bevolking door hen van de honger werd gered?

Is het om de grillen te voldoen van enkele miljoenenslokkers, dat men te Brussel zo gemakkelijk de belangen van een ganse nijverheid moet offeren?

Aan de ambtenaars

Neen, heren ambtenaars! We begrijpen dat uw taak moeilijk is en dat ze nog vermoedelijk wordt door soms ongepaste politieke bemoeiingen.

Gij moet echter begrijpen dat er aan de kust ook een nijverheid is zoals in Wallonië, waar de twee derden der kustbevolking van leeft.

De maanden van het lock-out hebben bewezen welke ellende er door gesticht werd en hoe miljoenen schade aan het land werd berokkend.

Zo'n toestand mag door U niet aangewakkerd worden door het inwilligen van de grillen van enkele mensen, die alleen uit eigenbelang handelen en zo gemakkelijk spreken van de belangen van de bevolking, waar zij het nooit gemakkelijk hadden om groot geld te verdienen en geen Belgische visserij uitvaardde.

Eendracht nodig!

Reders en vissers het ogenblik is er gekomen om meer dan ooit onverbidde-lijk te strijden voor uw recht.

Vermits men u ten dode gedoemd heeft, kunt gij niet anders dan op uw hoede te zijn voor al het gekonkel in de burelen van zekere administraties, waar mensen van Antwerpen en de hoofdstad menen te kunnen handelen zoals zij willen.

Ondertussen past het, het hoofd koel te houden en in samenwerking met allen, de bevoegde diensten van het grondre uwer grieven te overtuigen.

MAAK GEBRUIK VAN ONZE
KLEINE AANKONDIGINGEN

Voor Nieuwbouw en Herstelling van

SCHEPEN

N.V. BELIARD-CRUGHTON C^o

(214)

Na de slag

dat veertiendaagse reizen niet mogen overschreden worden.

De selectie der verschillende variëteiten, onder opzicht van maat, moet veel nauwkeuriger gebeuren; men dient hier enkel de reeds bestaande reglementeringen nauwgezet te volgen. De behandeling in de mijn, bij afzet en verkoop, moet onderworpen worden aan meer hygiënische voorwaarden, welke tot op het huidige ogenblik, schier totaal over de kop werden gezien.

Er moet volstrekt een einde gemaakt worden met de verpakking in de vuile, stinkende bennen welke in zich zelf reeds de aanvang van bederf inhouden. Deze zouden nog enkel mogen benuttigd worden, bij het ontladen van vis, en telkens na gebruik, aan een nauwgezet zuiveringsproces onderworpen.

De verzending af de kust, zou enkel mogen gebeuren in gestandaardiseerde kisten, met een verpakking, welke aan alle hygiënische voorwaarde voldoet, ten einde de vis voor beperkte tijd, in verse toestand te houden.

Men telt vooral niet, de brokjes ijs, opdat de waar niet toekome zonder de minste dekking, zoals het nu zeer vaak gebeurt. En hier moet bij het spoor aangedrongen worden voor een meer secure behandeling van de waar. Wij hebben ons de moeite getroost, in verschillende stations, gedurende een ganse periode, en persoonlijk, de transbordementen en ladingen na te gaan, en in het algemeen is de behandeling door het spoorwegpersoneel beneden alles.

Wat de kleinhandelaar betreft, zal ons niemand tegenspreken, dat 95% kleinhandelaars, geen vis kennen, geen vis kunnen behandelen, erbarmelijk in gebreke blijven, zelfs met de elementaire reglementen, en de oorzaak zijn, dat de verbruiker, met tegenzin vis koopt om aan de «verdoemde plicht» te voldoen: één maal per week vis te eten!

De propagandacommissie, waar wij het ook zullen over hebben, gaf een zeer voortreffelijke brochure uit gericht tot de verbruiker. Maar het zal noodzakelijk zijn, eerst en vooral een gecondenseerde brochure uit te geven gericht tot de vishandelaar, waarin hij de eerste en noodzakelijke principes zou lezen, welke van hem enig zins een vakmens zouden maken.

PROPAGANDA OP COMMERCIELE GRONDSLAG

Het valt niet te betwisten: de productie, wat ze ook is, moet afgezet worden, en die factor, dus afzetten in al zijn vormen, is een der grote vraagstukken, welke enkel kan opgelost worden, door de waar op een commerciële wijze tot de verbruiker te brengen.

Daar wij geen viseters zijn, zulks bewijst het zeer klein verbruik, moet propaganda gevoerd worden. Er is nu maar één middel van propaganda voeren, en die enige is, deze welke over gans de wereld, wanneer er waar wordt afgezet, wordt toegepast: van zuiver commerciële aard!

Gouvernement of administratie kan geen propaganda voeren, is daarvoor niet geschoold, is daarvoor geen handelaar. Wij hebben enkel les te nemen aan de laatste «cullemmentatie» van «laat u niet beetnemen» welke de coquette som van 20.000.000 heeft gekost, en enkel voor gevolg had, de tenders van de spoorweg te beschilderen, en enige publiciteitsagenten ruime sommen te laten verdienen.

Sinds twintig jaar werkt een officiële propagandacommissie, en het visverbruik is er geen kilo op vooruit gegaan. Het besluit ligt voor handen, weg daarmee, of althans een organisme, dat andere wegen opgaat.

Wij weten uit ondervinding, dat een les in visbereiding, te pas of te onpas, beperkte of ruime belangstelling heeft. Het is niet moeilijk een vrouwenkring bijeen te trommelen, welke voor de aardigheid der zaak, zulke lessen wil bijwonen. Wij weten ook wat er overblijft van dergelijke lessen, welke in gestichten worden gegeven. Maar geheel het belang der les is verdwenen, wanneer de verbruiker bij de vishandelaar waar vindt, welke niet aan zijn verlangen beantwoordt, en zelfs bij vraag aan deze, niet komt te weten, welke vis het is en hoe hij moet bereid worden.

De pensionaten en communauten, terecht aanzien als een der beste propagandamilieu's, krijgen achteraf vis, welke een probat middel is, om de kinderen een totale tegenzin van vis te doen krijgen. Deze inrichtingen worden bestemd door leugenachtige tarieven, en bekomen een kwaliteit, zulks door een onmogelijke concurrentie, welke alle propaganda onvruchtbaar maakt.

Meer eerlijkheid, mijne Heren, meer handelsfierheid, meer eigenlief-

de, wat betreft variëteit en kwaliteit die wordt aangeboden. Goede wijn behoeft geen krans, maar hij moet goed zijn; en goede vis behoeft enkel die propaganda, welke algemeen commercieel is en op alle waren en ten allen tijde wordt toegepast.

Men spreekt somwijlen van een wesen met lemen voeten of een waterhoofd, om daardoor nonsens te bepalen, welnu de propagandacommissie, zoals ze daar nu staat, heeft noch kop, noch been, maar wel een maag, waar de subsidies in verdwijnen. Nog eens, propaganda, zo ze wil lukken, heeft maar één kans: wanneer ze commercieel is opgevat.

Stilaan werden onze beschouwingen een heel artikel, dat aanleiding kan geven, en wij wensen het, tot meer uitbreiding, en wij herhalen het, tot meer tasten naar grondoorzaken, doch wij sluiten om geen misbruik te maken van de plaatsruimte.

Maar wij zijn overtuigd met meerdere voortreffelijke vakmensen, onafhankelijk staande van welke groep ook, doch met een open gemoed, met volle sympathie voor de visserij: dat de waarheid haar rechten heeft, en dat er zekere basismethoden zijn, in handel en bedrijf, welke niet ongestraft over het hoofd kunnen gezien worden. Daar ligt voor een ruim gedeelte, de steeds latente crisis in onze visserij.

PIET PIETERSEN

De garnalenkwestie

Zoals wij in ons vorig nummer gemeld hebben, werden o.m. door de Nationale Federatie van het Visserijbedrijf, voetstappen aangewend bij het Ministerie van Economische Zaken, dit van Buitenlandse Handel en van Verkeerswezen, opdat de beschermingsmaatregelen ten voordele der garnalenvissers, onverwijld zouden toegepast worden en dat intussen zou overwogen worden, de invoer van garnalen tijdelijk stop te zetten.

Op wat is de vraag gestevend?

Tussen de verschillende ministeriele departementen was overeengekomen, dat de invoer van garnalen uit Nederland zou onderhevig zijn aan minimaprijzen. In afwachting zou de invoer verdeeld worden in maandelijkse kwanta. Deze overgangperiode moest op 1 Juni aanvang nemen. Het was slechts nadat het garnalenbedrijf de stellige verzekering gekregen had, dat deze maatregelen zouden worden toegepast, dat het bedrijf door de kustvissers hernomen werd.

Men stelt nochtans vast, dat het tussentijdse regime, dat een einde moest stellen aan de overvloedige invoer, op de gestelde datum niet in werking getreden is en dat de prijzen, welke aan de garnalenvissers betaald worden een dalende lijn volgen. Dit komt voornamelijk tot uitlog als men de garnalenvissers vergelijkt met deze genoteerd gedurende dezelfde tijdstippen van 1946 en 1947.

De gemiddelde prijs was in 1946: Mei 37 fr.; Juni 39.15 fr.; in 1947: Mei 22.55 fr.; Juni 20.64 fr. per kgr.

De gemiddelde dagelijkse prijs, welke sinds het hernemen van het bedrijf genoteerd werd, is merkkelijk lager, dan de gemiddelde prijzen der voorgaande jaren, hij zou zeker nog lager geweest zijn indien de aanvoer niet zou te lijden hebben gehad onder het slechte weder.

Deze toestand veroorzaakte natuurlijk een zeer slechte indruk en ontgoochelde de garnalenvissers.

Op een bepaald ogenblik scheen de zienswijze veld te winnen dat er voor de garnalenvisserij geen andere weg openbleef, dan opnieuw het bedrijf stil te leggen.

De betrokken middelen begrijpen, dat het in werking stellen van de genomen maatregelen, werk en tijd vraagt vanwege de Administratie ten einde op punt te stellen; zij dringen nochtans met klem aan, dat de praktische toepassing ervan zou worden

Nieuwpoortse visserijbelangen

Een algemene vergadering

Zondagavond had een algemene vergadering plaats te Nieuwpoort, waar de reders in kennis gesteld werden van de besluiten van de Ministerraad en de wijze van uitvoeren.

Door voorzitter Jef Verbanck, welke omringd was van de voltallige contactcommissie werd hulde gebracht aan het werk van het Verbond, aan burgemeester Gheeraert en aan zijn kameraden die door een welbegrepen tucht niettegenstaande de nijpende nood aan de moeilijkheden wisten het hoofd te bieden.

Nieuwe schikkingen

1. Door de 15 grootste visvaarders werd een manifest bekend gemaakt waarbij besloten werd niet meer in de Nieuwpoortse vismijn hun vis te verkopen, zolang de huidige visafslager er als reder en tijdelijk stadsbediende zou dienst doen, gezien de reders beweren dat hij hen veel schade heeft berokkend.

In overeenstemming met de vishandelaars werd overeengekomen:

1. Vanaf 1 Maart tot 1 December te 7.30 uur te beginnen verkopen;
2. Het wegen van de vis aan te vangen te 6.30 uur.
3. De verkoop ongestoord te laten doorgaan in plaats van te wachten tot de berekening van de besomming van het verkochte vaartuig gedaan is.
4. De mijn af te bakenen in bepaalde verkoopbeurten.
5. De mijn niet te reinigen tot de vis weggenomen is.
6. Geen kopers toe te staan aan kopers die in dezelfde lijn staan als de roeper.
7. Een ordedienst in te richten voor voertuigen nevens de mijn.
8. De vis behoorlijk te sorteren.
9. De mogelijkheid te onderzoeken om tegen moedwilligen, die hun beurt laten voorbij gaan of de verkoop tijd doen verliezen, sancties te nemen.

bespoedigd, ten einde in de eerstkomende dagen een beter prijsniveau te bereiken in de kustmijnen te bewerkstelligen.

De prijzen der garnalen in Nederland

Ten titel van inlichting, geven wij hierna de prijzen der garnalen, zoals ze in Nederland worden toegepast. Men verlieze niet uit het oog, dat bij onze Noorderburen de garnalen niet vrij zijn en aan een Aan- en Verkoopkantoor moeten afgeleverd worden. De markt is diensvolgens gereglemeenteerd.

De prijs, waarvoor de vissers de garnalen afleveren, bedraagt 0.44 gulden per kgr (7,25 fr.)

De verkoopprijs van de pellerijen aan de groothandel: (53 fr 60). De marge voor de groothandelaar is vastgesteld op 0,27 gulden per kgr. (4,50 fr.)

De verkoopprijs van de kleinhandelaar bedraagt: (4,15 gulden per kgr 68,50 fr.)

De minimum exportprijs voor gepelde garnalen naar België is vastgesteld op 70 fr per kgr franco grens.

Bedrijvigheid in de Rijksvisserijschool te Heist

Die school liet tot nog toe weinig van zich horen, maar daar werd duchtig gewerkt, zonder tam-tam, noch grootdoersterij.

Het eerste schooljaar dat met wat vertraging werd ingezet, loopt stilaan ten einde. De theoretische lessen werden in een snel tempo doorgezet, zodat er nog wat tijd is overgebleven om de leerlingen van de hoogste klasse met de zee en het vissersleven kennis te leren maken.

Verleden week kwam de «Hinders» Zeebrugge binnengelopen, nam een tiental toekomstige lavers met hun leeraars aan boord en trok het zeegat in. Terloops gezegd, De Hinders is het schip waarmede van tijd tot tijd proefnemingen in zee gedaan worden. Te dien einde is het schip voor de visserij ingericht met galgen, korren, enz. en is daarbij bijzonder geschikt voor de opleiding van onze lavers. Het Bestuur van het Zeewezen heeft het ten dienste gesteld van de Rijksvisserijschool, zodat hier de theoretische opleiding gepaard zal gaan met de praktische opleiding. Deze school heeft het heel zeker bij het rechte eindje en is geroepen om van onze vissersjongens flinke lavers te maken.

Voor een eerste contactname met de grote plas kwam het er op aan eerst met de Hinders kameraad te worden en hierin was Richard de eerste die kameraad werd met het schip en ook met de zeeziekte. Ongelukkiglijk, 't is met de zeeziekte gelijk met de zweren van één komen er twee en Maurice, de gezworen kameraad van Richard werd jaloers en wilde ook voor de meeuwen zorgen. Nu die beestjes moeten ook eten.

Ondertussen werd geen verdriet gemaakt en schipper Pol leerde algauw van de ene naar de andere boei koers

Door de heer Vanden Berghe werden de reders gewezen op de noodzakelijkheid vooruitziende te zijn, de kopers niet nutteloos tijd te doen verliezen, de vis goed te sorteren en het belang dat de reders hadden tijdig gereed te zijn om de kopers toe te laten zich er naar te schikken.

Een oproep tot goede verstandhouding en zo stipt mogelijk de reglementen na te leven, werd instemmend beantwoord.

Verachterde toestanden

Uit het verslag van de algemene vergadering te Nieuwpoort, zal men kunnen vaststellen hoe de toestanden er in de vismijn fel nadelig werken op de vooruitgang van die haven waardoor de reders en handelaars benadeeld worden, zodat het niet te verwonderen valt dat de handelaars daar door op Oostende aangewezen zijn. De punten waarvoor naar verbetering gestreefd wordt, zijn alleen aangelegenheden welke uitsluitend in de bevoegdheid vallen van de directie van een vismijn, waar men zich bezig schijnt te houden met alles uitgenomen de belangen van de visserij.

Het gaat niet op dat voor al dergelijke prullen een contactcommissie telkens naar een burgemeester of schepencollege zou moeten gaan. Heeft de Hogere stadsoverheid al geen werk genoeg zonder zich met dit alles te moeten bezighouden. Waarom wordt getalmd om de vismijn van Nieuwpoort bestuurlijk herin te richten?

Men heeft er veel personeel, maar geen personen die het zich werkelijk aantrekken. De leider is er terzelve, directeur van een ijsfabriek, de afslager, een reder enz. Ware het niet veel beter er een paar bedienden te plaatsen welke van 's morgens 7 of 8 uur aan hun dienst verbonden blijven tot 4 uur 's namiddags met een politieagent voor de uren van de verkoop, de bewaking, een weger die terzelve tijd daarna de mijn reinigt?

Is het dan zo moeilijk voor een haven als Nieuwpoort orde te brengen in de verkoop en te vermijden dat reders en vishandelaars zelf wetten moeten gaan stellen?

Men moet 50 jaar achteruit zien, om de toestanden te beleven zoals deze welke te Nieuwpoort bestaan.

Het gaat niet op deze te laten voortduren en de vooruitgang der visserij in de Westhoek te stremmen. De stad heeft alle belang bij een bloeiende visserij. Daarom hopen we dat het gemeentebestuur, naar het voorbeeld van Zeebrugge en Oostende een bestuurlijke herinrichting zal bewerkstelligen, welke een einde kan stellen aan grieven, welke in feite door een directie van een vismijn zelf kunnen geregeld worden.

ZEEVIS - GROOTHANDEL	
Camille WILLEMS	
sedert 1887	
IMPORT	EXPORT
Telefoon: 72075/76 - 72318/19	
Telegram: Willemsco Oostende	
O O S T E N D E	
(226)	
VOOR UW PUBLICITEIT EN ALLE AANKONDIGINGEN	
wendt U in volle vertrouwen tot het beheid van ons weekblad en vraag ons PUBLICITEITSTARIEF.	

zetten, de kenmerken van de boeien opnemen en hun licht, langs welke zijde de men ze voorbij moest varen en nog veel zaken welke de jongens in de klas geleerd hadden, in beeld gezien, maar nu in werkelijkheid beleefden. Dat was voor onze jongens een prettige en leerrijke namiddag die maar al te rap verliep juist op tijd om Constant van de zeeziekte te zien ontsnappen.

's Anderendaags werd het schip op de kuisbank gezet te Zeebrugge en kregen hier ook onze lavers de gelegenheid om De Hinders langs binnen en buiten te leren kennen. Ze kregen zelfs de djob om haar dikke buik schoon te schrobben en hierin bewees Leon een echte wateratleet te zijn.

Hierbij zal het echter niet blijven, want nu dat het schip zuiver is van zonden, zal het in prachtform zijn en de eerstkomende reis «korre over boord». Het schijnt dat Charles Plog zich reeds heeft laten aanmonsteren als kok. Akkoord, maar er op letten jongens dat hij de patatten in geen zee water kookt om het zout uit te sparen!

Louis GEKIERE	
ZEEVIS - GROOTHANDEL	
VISMIJN 8-35	
- OOSTENDE -	
Tel.: Privé 723.09	
Bureel: Vismijn	
720.19	
IMPORT - EXPORT	
Telegramadres: Goldfish	
(171)	